

Sygn. akt IV K 141/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Lach

Protokolant: M. S.

przy udziale Prokuratora – Marka Dudkowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 17 grudnia 2018 r. i 18 stycznia 2019 r.

sprawy o wyrok łączny wobec

P. P. (1) (P.), syna M. i K. z domu D.,

urodzonego (...) r. w Z.,

skazanego prawomocnie:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 24 listopada 2000 r., sygn. akt **II K 680/00** za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. popełnione w dniu 17 maja 1999 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, oddano skazanego pod dozór kuratora, nałożono obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz podjęcia pracy zarobkowej, oraz zasądzone koszty sądowe;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 lipca 2003 r. sygn. Ko 433/03 zarządzono do wykonania orzeczoną karę pozbawienia wolności, która została wykonana w całości w ramach kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 czerwca 2005 r. sygn. akt IV K 74/05 w okresie od dnia 3 czerwca 2001 r. do dnia 4 grudnia 2001 r. i od dnia 15 czerwca 2004 r. do dnia 13 grudnia 2005 r.;

II. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 grudnia 2001 r., sygn. akt **IV K 162/01**, za przestępstwo z art. 310§1 i §2 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. oraz z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 310§1 i §2 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. przy zast. art. 12 k.k. popełnione w okresie od dnia 17 października 1998 r. do dnia 20 października 1998 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, oddano skazanego pod dozór kuratora oraz na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 40 złotych każda, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 marca 2001 r. do dnia 3 czerwca 2001 r., uznając grzywnę za wykonaną w całości, oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody i zasądzone koszty sądowe;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 lipca 2003 r. sygn. Ko 432/03 zarządzono do wykonania orzeczoną karę pozbawienia wolności, która została wykonana w całości w ramach kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 czerwca 2005 r. sygn. akt IV K 74/05 w okresie od dnia 3 czerwca 2001 r. do dnia 4 grudnia 2001 r. i od dnia 15 czerwca 2004 r. do dnia 13 grudnia 2005 r.;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 27 kwietnia 2005 r. sygn. akt **II K 776/02**, który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 września 2005 r. sygn. akt VI Ka 461/05, za przestępstwo z art. 197§1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 2002 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zwolniono z kosztów sądowych;

orzeczona kara została wykonana w całości w okresie od dnia 7 kwietnia 2006 r. do dnia 7 października 2008 r.;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 23 sierpnia 2012 r., sygn. akt **VII K 616/12** za przestępstwo z art. 278§1 k.k. popełnione w dniu 29 marca 2012 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, oddano skazanego pod dozór kuratora, nałożono obowiązek naprawienia szkody, aktywnego poszukiwania pracy zarobkowej i rejestracji w PUP, oraz zasądzone koszty sądowe;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 28 czerwca 2017 r. sygn. V Ko 2372/17 zarządzono do wykonania orzeczoną karę pozbawienia wolności, która została wykonana w części w okresie od dnia 3 października 2017 r. do dnia 31 lipca 2018 r., kiedy to na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 lipca 2018 r. sygn. VII Kow 2706/18 skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony na okres próby dwóch lat, który upływa z dniem 31 lipca 2020 r. ;

V. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt **IV K 60/18**, który został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 7 grudnia 2018 r., sygn. II Aka 470/18, za przestępstwo z art. 310§1 i §2 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. popełnione w okresie od dnia 5 listopada 1998 r. do dnia 14 listopada 1998 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody oraz zwolniono z kosztów sądowych;

orzeczona kara nie została wprowadzona do wykonania;

o r z e k a

1. na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. (w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach: I (sygn. akt II K 680/00), II (sygn. akt IV K 162/01) i V (sygn. akt IV K 60/18) części wstępnej wyroku

i wymierza skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na zasadzie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1. sentencji kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres dotychczas wykonanej kary w sprawie o sygn. akt IV K 74/05 w okresie od dnia 3 czerwca 2001 r. do dnia 4 grudnia 2001 r. i od dnia 15 czerwca 2004 r. do dnia 13 grudnia 2005 r.;

3. na zasadzie art. 576§1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

4. na zasadzie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach III (sygn. akt II K 776/02) i IV (sygn. akt VII K 616/12) części wstępnej wyroku;

5. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. kwotę 144 zł (sto czterdzieści cztery złote) plus 33,12 zł (trzydzieści trzy złote i dwanaście groszy) tytułem VAT, łącznie kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych i dwanaście groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

6. na zasadzie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Sławomir Lach

Sygn. akt IV K 141/18

UZASADNIENIE

Na skutek wniosku skazanego P. P. (1) zostało wszczęte postępowanie o wydanie wyroku łącznego (k.3). Skazany zwrócił się o połączenie kar orzeczonych wobec niego wyrokami:

- Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt IV K 60/18,

- Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt VII K 616/12,

i zastosowanie przy wymierzaniu kary łącznej zasady pełnej absorpcji.

Sąd ustalił, iż P. P. (1) został prawomocnie skazany:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 24 listopada 2000 r., sygn. akt II K 680/00 za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. popełnione w dniu 17 maja 1999 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, oddano skazanego pod dozór kuratora, nałożono obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz podjęcia pracy zarobkowej, oraz zasądzone koszty sądowe;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 lipca 2003 r. sygn. Ko 433/03 zarządzone do wykonania orzeczoną karę pozbawienia wolności, która została wykonana w całości w ramach kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 czerwca 2005 r. sygn. akt IV K 74/05 w okresie od dnia 3 czerwca 2001 r. do dnia 4 grudnia 2001 r. i od dnia 15 czerwca 2004 r. do dnia 13 grudnia 2005 r.;

II. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 grudnia 2001 r., sygn. akt IV K 162/01, za przestępstwo z art. 310§1 i §2 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. oraz z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 310§1 i §2 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. przy zast. art. 12 k.k. popełnione w okresie od dnia 17 października 1998 r. do dnia 20 października 1998 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, oddano skazanego pod dozór kuratora oraz na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 40 złotych każda, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 16 marca 2001 r. do dnia 3 czerwca 2001 r., uznając grzywnę za wykonaną w całości, oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody i zasądzone koszty sądowe;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 lipca 2003 r. sygn. Ko 432/03 zarządzone do wykonania orzeczoną karę pozbawienia wolności, która została wykonana w całości w ramach kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 czerwca 2005 r. sygn. akt IV K 74/05 w okresie od dnia 3 czerwca 2001 r. do dnia 4 grudnia 2001 r. i od dnia 15 czerwca 2004 r. do dnia 13 grudnia 2005 r.;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 27 kwietnia 2005 r. sygn. akt II K 776/02, który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 września 2005 r. sygn. akt VI Ka 461/05, za przestępstwo z art. 197§1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 2002 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zwolniono z kosztów sądowych;

orzeczona kara została wykonana w całości w okresie od dnia 7 kwietnia 2006 r. do dnia 7 października 2008 r.;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 23 sierpnia 2012 r., sygn. akt VII K 616/12 za przestępstwo z art. 278§1 k.k. popełnione w dniu 29 marca 2012 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, oddano skazanego pod dozór kuratora, nałożono obowiązek naprawienia szkody, aktywnego poszukiwania pracy zarobkowej i rejestracji w PUP, oraz zasądzone koszty sądowe;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 28 czerwca 2017 r. sygn. V Ko 2372/17 zarządzone do wykonania orzeczoną karę pozbawienia wolności, która została wykonana w części w okresie od dnia 3 października 2017 r. do dnia 31 lipca 2018 r., kiedy to na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 lipca 2018 r. sygn. VII Kow 2706/18 skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony na okres próby dwóch lat, który upływa z dniem 31 lipca 2020 r. ;

V. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt IV K 60/18, który został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 7 grudnia 2018 r., sygn. II Aka 470/18, za przestępstwo z art. 310§1 i §2 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. popełnione w okresie od dnia 5 listopada 1998 r. do dnia 14 listopada 1998 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody oraz zwolniono z kosztów sądowych;

orzeczona kara nie została wprowadzona do wykonania;

(Dowód: odpis wyroku SO w G. IV K 162/01 k. 6-7; odpis wyroku SO w G. IV K 74/05 k. 8; odpis wyroku SO w G. IV K 60/18 k. 9, 36; odpis wyroku SR w Z. II K 680/00 k. 20; odpis wyroku SR w Z. II K 776/02 k. 21-22; odpis wyroku SR w Z. II K VII K 616/12 k. 23; akta spraw SR w Z. o sygn. II K 680/00, II K 776/02, VII K 616/12; akta spraw SO G. o sygn. IV K 60/18, IV K 172/01, IV K 74/05; informacja z NOE SAD k. 10; opinia o skazanym k. 11-13; dane o karalności k. 15-17)

Skazany P. P. (1) aktualnie nie jest pozbawiony wolności, jednak do wykonania w całości pozostała mu kara orzeczona w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 60/18 zaś z odbycia reszty kary orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Z. sygn. akt VII K 616/12 został warunkowo przedterminowo zwolniony, jednocześnie Sąd wyznaczył okres próby do dnia 31 lipca 2020 r. W trakcie pobytu w zakładzie karnym skazany uczestniczył w terapii dla osób uzależnionych od alkoholu. Przebieg resocjalizacji wskazywał na pozytywną prognozę kryminalno-społeczną wobec skazanego.

(Dowód: opinia o skazanym k. 11-13)

Jak wynika z wywiadu przeprowadzonego przez kuratora zawodowego., skazany P. P. (1) ma wykształcenie podstawowe przed osadzeniem nie miał stałej pracy, utrzymywał się z dorywczych prac remontowych. Obecnie skazany jest zarejestrowany w PUP jako osoba bezrobotna. Skazany jest po rozwodzie, ma dwoje małoletnich dzieci, wobec których ma ograniczone prawa rodzicielskie. Dzieci są w rodzinie zastępczej. Skazany czasowo zamieszkiwał z byłą konkubiną, zamierzał jednak ubiegać się o pobyt w ośrodku readaptacyjnym. Aktualnie nie posiada stałego miejsca zameldowania. Skazany ma dwóch braci, z którymi utrzymuje pozytywne relacje.

(Dowód: wywiad środowiskowy k. 24-27)

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85§1 k.k. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Należy wskazać, że ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.

Ostatni z wyroków wydanych w stosunku do skazanego P. P. (1) – wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt IV K 60/18 - uprawomocnił się w dniu 7 grudnia 2018 r., a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy. Wszystkie pozostałe wyroki wydane w stosunku do P. P. (1) prawomocne były przed dniem wejścia w życie ustawy.

W związku z powyższym, należało zbadać ze względu na zmianę treści przepisu art. 85 k.k., czy w tym konkretnym przypadku przepis obowiązujący poprzednio przed nowelizacją jest względniejszy dla skazanego (reguła wyrażona w art. 4§1 k.k.). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4§1 k.k. jest także orzekanie o karze łącznej, czy to w wyroku skazującym, czy w wyroku łącznym (Nowelizacja prawa Karnego 2015. Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbel, Kraków 2015, s. 911 i 914).

Dokonując oceny obu ustaw - w kontekście sytuacji skazanego P. P. (1)- zdaniem Sądu zastosować należało przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r., albowiem ustawa obowiązująca poprzednio jest dla skazanego

względniejsza, jeżeli weźmie się pod uwagę konsekwencje wymierzonej kary łącznej po uprzednim zaliczeniu okresu odbytej już kary pozbawienia wolności. Okres rzeczywistego pozbawienia wolności będzie wystarczający dla skazanego do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie, co jednak w przypadku połączenia kar na obecnie obowiązujących przepisów byłoby niemożliwe.

Sąd uznał zatem, iż połączenie wobec skazanego kar opisanych w punktach IV i V według obecnie obowiązujących przepisów nie będzie dla skazanego korzystne. Na mocy bowiem art. 85§1 k.k. brzmieniu jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Po myśli §2 powołanego przepisu podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1. Wprawdzie skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem opisanym w punkcie IV, jednakże okres próby i kolejnych 6 miesięcy uprawniający Sąd do odwołania warunkowego zwolnienia jeszcze nie upłynął, stąd możliwym byłoby połączenie i tej kary węzłem nowej kary łącznej, jednakże wówczas skazany musiałby odbyć w zakładzie karnym orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności, zaś okres dotychczas wykonanej kary jednostkowej nie byłby wystarczający do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z kary łącznej.

Przesłanką zatem połączenia kar opisanych w punktach IV i V byłaby okoliczność, iż nie zostały one jeszcze wykonane w całości. Na gruncie mniejszej sprawy skazany odbył z kary orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Z. w sprawie o sygn. akt VII K 616/12 (punkt IV) 9 miesięcy i 28 dni i tylko taki wymiar podlegałby zaliczeniu na poczet ewentualnej kary łącznej, której jednak najniższy wymiar, nawet w przypadku zastosowania zasady absorpcji wynosiłby 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności (20 miesięcy).

Mając powyższe na uwadze, a także fakt, iż zachodzą zbiegi realne umożliwiające wymierzenie kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r. należało rozważyć i tę możliwość. Wówczas zaliczeniu na poczet ewentualnej akry łącznej podlegałby znacznie dłuższy okres, co jest dla skazanego korzystniejsze, dlatego też Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie, mając na względzie treść art. 4§1 k.k., na przepisach obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 r.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. w brzmieniu przed zmianą dokonaną z dniem 1 lipca 2015 r., Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

Chronologicznie pierwszym wyrokiem, który zapadł w stosunku do skazanego był wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 24 listopada 2000 r. sygn. akt II K 680/00 opisany w punkcie I, skazujący za czyn popełniony w dniu 17 maja 1999r. Z kolei za czyn popełniony w okresie od dnia 17 października 1998 r. do dnia 20 października 1998 r. P. P. (1) został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 grudnia 2001r., sygn. IV K 162/01, zaś za czyn popełniony w okresie od 5 listopada 1998 r., do dnia 14 listopada 1998 r. P. P. (1) został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 czerwca 2018r., sygn. akt IV K 60/18. Każdy z tych przypisanych czynów został popełniony przed pierwszym wyrokiem.

Węzłem kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących przed zmianą można zatem objąć kary orzeczone wyrokiem:

- Sądu Rejonowego w Z. z dnia 24 listopada 2000 r., sygn. akt II K 680/00 - karę 1 roku pozbawienia wolności;
- Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 grudnia 2001 r., sygn. akt IV K 162/01 - karę 2 lat pozbawienia wolności;

- Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt IV K 60/18 - karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd kierując się dyrektywami określonymi w art. 86§1 k.k. łącząc opisane w punktach I, II i V kary mógł wymierzyć skazanemu P. P. (1) karę łączną w granicach od najwyższej z kar podlegających łączeniu, tj. 2 lat pozbawienia wolności do ich sumy tj. 4 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył skazanemu P. P. (1) karę łączną w oparciu o zasadę asperacji w wymiarze 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając skazanemu karę łączną, Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności ustalonych w sprawie w szczególności wywiad kuratora oraz opinie z zakładu karnego, a także łączność przedmiotową i podmiotową pomiędzy przypisanymi czynami. Dlatego przy wymiarze kary łącznej niezasadnym byłoby zastosowanie wobec skazanego P. P. (1) zasady kumulacji (czyli prostego sumowania kar). Ratio legis instytucji kary łącznej (wyroku łącznego) polega bowiem na tworzeniu korzystniejszej sytuacji prawnej dla skazanego, na odpowiedniej redukcji sumy kar, podyktowanej względami humanitarnymi. W ocenie Sądu nie oznacza to jednak, że w przypadku skazanego należy automatycznie orzec karę łączną przy przyjęciu zasady pełnej absorpcji. Decydujące znaczenie przy orzekaniu kary łącznej, ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, w liczbie nie więcej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 marca 2001r., sygn. akt II AKa 59/01).

Sąd wziął pod uwagę, że czyny, za które P. P. (1) został skazany popełnione zostały w okresie od października 1998 r. do maja 1999 r.. Czyny, za które został skazany należą do przestępstw różnego rodzaju, albowiem są to czyny zarówno przeciwko mieniu, jak i przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi.

Sąd miał również na względzie, iż wykonanie kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach I i II zostały skazanemu pierwotnie warunkowo zawieszane, niemniej ostatecznie zostały zarządzane do wykonania co świadczy o lekceważącej postawie skazanego wobec przestrzegania norm prawnych. Z kolei ostatnia z kar podlegających łączeniu została już orzeczona w wymiarze bezwzględny.

Zastosowanie zatem zasady pełnej absorpcji stanowiłoby dla skazanego swoistego rodzaju „nagrodę”, tak orzeczona kara łączna, w ocenie Sądu, nie zrealizowałyby ustawowych celów kary i nie wpłynęłyby na przyszłość motywująco na skazanego. Dotychczasowy tryb życia skazanego i wielokrotne popełnienie przez niego przestępstw uzasadnia celowość orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności surowszej od wynikającej z dyrektywy pełnej absorpcji, tym bardziej, że wobec skazanego zapadł już wcześniej wyrok łączny, w którym zastosowano zasadę absorpcji, jednakże skazany nadal naruszał obowiązujący porządek prawny za co został skazany wyrokiem opisanym w punkcie IV.

Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Wymierzając skazanemu wyżej opisaną karę łączną pozbawienia wolności Sąd miał na względzie relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami. Z uwagi, zatem na brak ścisłe i bliskiej więzi przedmiotowo-podmiotowej oraz ze względu na prewencyjne oddziaływanie kary, Sąd stosując zasadę asperacji orzekł karę łączną pozbawienia wolności surowszą niż wynikająca z zasady absorpcji, a zarazem łagodniejszą niż wynikająca z zasady kumulacji.

Tym samym utracił moc wyrok łączny Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 czerwca 2005 r. o sygn. akt IV K 74/05, zaś okres dotychczas odbytych kar jednostkowych w ramach kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej powyższym wyrokiem, tj. od dnia 3 czerwca 2001 r. do dnia 4 grudnia 2001 r. i od dnia 15 czerwca 2004 r. do dnia 13 grudnia 2005 r. – łącznie 2 lata, na mocy art. 577 k.p.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary łącznej.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd na mocy art. 576§1 k.p.k. pozostawił do odrębnego wykonania.

W oparciu o art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punkcie III - Sądu Rejonowego w Z., sygn. akt II K 776/02, i w punkcie IV - Sądu Rejonowego w Z. sygn. akt VII K 616/12, z uwagi na brak możliwości ich połączenia na podstawie przepisów obowiązujących przed zmianą dokonaną z dniem 1 lipca 2015 r., które na mocy art. 4§1 k.k. znalazły zastosowanie w niniejszej sprawie.

Na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. kwotę 144 zł plus 33,12 zł tytułem VAT, łącznie kwotę 177,12 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, zaś w oparciu o przepis art. 624§1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, mając na uwadze fakt, iż skazany nie ma stałego dochodu.

SSO Sławomir Lach